

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJI

Nedjelja, 28. veljače 2010.

[\(Video\)](#)

Ohrabrenje u nasljedovanju Isusa

Jučer su ovdje u Apostolskoj palači završile duhovne vježbe koje se, kao što je običaj, održavaju u Vatikanu na početku korizme. Moji suradnici u Rimskoj kuriji i ja proveli smo dane u sabranosti i intenzivnoj molitvi razmatrajući o svećeničkom pozivu, u skladu sa Svećeničkom godinom koju Crkva upravo slavi. Zahvaljujem svima koji su nam bili duhovno blizu.

Na ovu drugu korizmenu nedjelju prevladavajući ton liturgiji daje prizor preobraženja, koji u evanđelju po sv. Luki slijedi neposredno nakon Učiteljeva poziva: "Hoće li tko za mnom, neka se odreće samoga sebe, neka danomice uzima križ svoj i neka ide za mnom!" (Lk, 23). Taj izvanredni događaj predstavlja ohrabrenje u nasljedovanju Isusa.

Luka ne govori o preobraženju, nego opisuje što se dogodilo pomoću dvaju elemenata: Isusova lica koje se promijenilo i njegove odjeće koja postaje bijela i sjajna, u nazočnosti Mojsija i Ilije koji simboliziraju Zakon i Proroke. Trojicu učenika koji nazoče prizoru muči san. To ukazuje na stav onoga koji ne razumije, premda je promatrač čudesnih božanskih djela. Tek borba protiv tromosti koja ih spopada omogućuje Petru, Jakovu i Ivanu da "vide" Isusovu slavu. Tada se ritam ubrzava. Dok se Mojsije i Ilija odvajaju od Učitelja, Petar govori i, dok još govori, oblak prekriva njega i druge učenike svojom sjenom. Taj oblak, dok prekriva, istodobno objavljuje Božju slavu, kao što se dogodilo narodu dok je hodočastio pustinjom. Oči više ne mogu vidjeti, ali uši mogu čuti glas koji izlazi iz oblaka: "Ovo je Sin moj, Izabranik! Njega slušajte!" (r. 35).

Pred učenicima više nije preobraženo lice, niti sjajna odjeća, niti oblak koji otkriva Božju prisutnost. Pred njihovim očima ostaje "Isus sam" (r. 36). Isus je sam pred svojim Ocem dok moli, ali je

ujedno "Isus sam" sve što je dano učenicima i Crkvi za sva vremena. I to treba biti dovoljno na putu. On je jedini glas koji valja slušati, jedini kojega valja nasljedovati, on koji uzlazi u Jeruzalem darovat će život i jednoga će dana "preobraziti naše bijedno tijelo i suobličiti ga tijelu svomu slavnomu" (Fil 3, 21).

"Učitelju, dobro nam je ovdje biti" (Lk 9, 33). Taj ekstatički Petrov izraz često nalikuje našoj želji za Gospodnjom utjehom. No, preobraženje nas podsjeća da radosti koje Bog sije u našem životu nisu ciljevi, nego tek svjetla koja nam on daje na zemaljskome hodočašću, kako bi "Isus sam" bio naš Zakon, a njegova Riječ mjerilo prema kojemu se ravna naš život.

U ovom korizmenom vremenu pozivam sve na ustrajno razmatranje evanđelja. Želim, osim toga, da u ovoj Svećeničkoj godini Pastiri "budu istinski prožeti Božjom riječju, da je uistinu upoznaju, da je toliko ljube da im ona uzmogne dati život i oblikovati njihovu misao" (Homilija na Misi posvete ulja, 9. travnja 2009.). Neka nam Djevica Marija pomogne da snažno proživljavamo naše trenutke susreta s Gospodinom, kako bismo ga svaki dan mogli radosno nasljedovati. Njoj uzdižemo svoj pogled zazivajući je molitvom Anđeoskog pozdravljenja.

Nakon Angelusa:

S dubokom sam žalošću primio tragične vijesti o nedavnim ubojstvima više kršćana u gradu Mosulu i s dubokom sam zabrinutošću pratio druge slučajeve nasilja, koji su počinjeni u izmučenoj iračkoj zemlji protiv golorukih ljudi različite vjerske pripadnosti. Ovih dana duboke sabranosti često sam molio za sve žrtve tih napada a danas se želim duhovno priključiti molitvi za mir i za povratak sigurnosti koju promiče Vijeće ninivskih biskupa. Srdačno sam blizu kršćanskim zajednicama u cijeloj zemlji. Nemojte se umoriti biti kvasac dobra za domovinu kojoj stoljećima pripadate u punom smislu te riječi!

U osjetljivoj političkoj fazi kroz koju Irak prolazi, pozivam građanske vlasti da učine sve napore kako bi vratile sigurnost stanovništvu a osobito najranjivijim vjerskim manjinama. Nadam se da se neće podleći napasti da vremeniti i parcijalni interesi prevladaju nad integritetom i temeljnim pravima svakog građanina. Na kraju, dok pozdravljam Iračane koji su prisutni ovdje na trgu, potičem međunarodnu zajednicu da se žrtvuje kako bi Iračanima dala budućnost pomirenja i pravednosti, te s povjerenjem od svemogućega Boga zazivam dragocjeni dar mira.

Moja misao također ide u Čile, pučanstvu pogođenom potresom koji je prouzročio brojne gubitke ljudskih života i silnu štetu. Molim za žrtve i duhovno sam blizu ljudima koji su iskušavani tako teškom nepogodom; za njih molim od Boga olakšanje u patnji i hrabrost u tim protivštinama. Siguran sam da neće zakazati solidarnost sviju, osobito crkvenih organizacija.

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana